זבול אל אביבן חלן והודד המשכן ונסעו בני
גרשון ובני מרדי נשאי המשכן ונסע דגל מחנה
ראובן לצבאתם ועל צבאו אליצור בן שדיאור
ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורישדי
ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל ובסעו
הקהתים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד
באם ונסעו דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל
צבאו אלישמע בן עמיהוד ועל צבא מטה בני
מנשה גמליאל בן פדהצור ועל צבא מטה בני
בנימן אבידן בן גדעוני ונסע דגל מחנה בני דן מאספ
לכל המחנת לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן
עמישדי ועל צבא מטה בני אשר פגעיאל בן עכרן
ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן אלה מסעי
בני ישראל לצבאתם ויסעו ויאמר
משה לחובב בן רעואל המדיני חתן משה נסעים
אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם
לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל
ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי
אלך ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כן ידעת
חנתנו במדבר והיית לנו לעינים והיה כי תלך עמנו
והיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו
לך ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית
יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם
מנוחה וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה
ז
ויהי בנסע הארן ויאמר משה
קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך
ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל
ז
ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה
וידר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצה
המחנה ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל
יהוה ותשקע האש ויקרא שם המקום ההוא תבערה
כי בערה בם אש יהוה והאספסף אשר בקרבו
התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו
מי יאכלנו בשר זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים
חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר
ואת הבצלים ואת השומים ועתה נפשנו יבשה
אין כל בלתי אל המן עינינו והמן כזרע גד הוא
ועינו כעין הבדלח שטו העם ולקטו וטחנו ברחים
או רכו במרכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות
והיה טעמו כטעם לשד השמן וברדת הטל על
המחנה לילה ירד המן עליו וישמע משה את העם
בכה למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה
מאד ובעיני משה רע ויאמר משה אל יהוה למה
הרעת לעבדך ולמה לא מצתי חן בעיניך לשום
את משא כל העם הזה עלי האנכי הריתי את
כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי
שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את הינק
על האדמה אשר נשבעת לאבתיו מאין לי
בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר
תנה לנו בשר ונאכלה לא אוכל אנכי לבדי
לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני ואם
ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי
חן בעיניך ואל אראה ברעתי
ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש
מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם
ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו
שם עמך וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי
מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו
אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך
ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם
בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו
בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם
בשר ואכלתם לא יום אחד תאכלון ולא
יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים
ולא עשרים יום עד חדש ימים עד אשר
יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם
את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר
למה זה יצאנו ממצרים ויאמר משה ששׁ
מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו
ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש
ימים התצאן ובקר ישחט להם ומצא להם
אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם

ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה
תראה היקרך דברי אם לא ויצא משה ויבר
אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש
מזקני העם ויעמד אתם סביבת האהל וירד
יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר
עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח
עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו וישארו
שני אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם
השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים
ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה וירץ
הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד
מתנבאים במחנה ויען יהושע בן נון משרת
משה מבחריו ויאמר אדני משה כלאם
ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל
עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם
ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל

רוח נסע מאת יהוה ויגז שלוים מן הים ויטש על
המחנה כדרך יום פה וכדרך יום פה סביבות המחנה
כאמתים על פני הארץ ויקם העם כל היום ההוא
וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו
הממעיט אסף עשרה חמרים וישטחו להם שטוח
סביבות המחנה הבשר עודנו בין שניהם טרם
יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה
רבה מאד ויקרא את שם המקום ההוא קברות
התאוה כי שם קברו את העם המתאוים מקברות
התאוה נסעו העם מחצרות ויהיו בחצרות

ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה
הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח ויאמרו
הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר וישמע
יהוה והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר
על פני האדמה ויאמר יהוה
פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם
אל אהל מועד ויצאו שלשתם וירד יהוה בעמוד
ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו
שניהם ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם
יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו
לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא פה אל
פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה
יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה
ויחר אף יהוה בם וילך והענן סר מעל האהל והנה
מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה
מצרעת ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא
תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו
אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל
חצי בשרו ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא
רפא נא לה
ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא
תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה
ואחר תאסף ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת
ימים והעם לא נסע עד האסף מרים ואחר נסעו
העם מחצרות ויחנו במדבר פארן

וידבר יהוה אל משה לאמר שלח לך אנשים
ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל
איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל
נשיא בהם וישלח אתם משה ממדבר פארן על
פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה
ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור למטה
שמעון שפט בן חורי למטה יהודה כלב בן יפנה
למטה ישששכר יגאל בן יוסף למטה אפרים הושע
בן נון למטה בנימן פלטי בן רפוא למטה זבולן גדיאל
בן סודי למטה יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי למטה
דן עמיאל בן גמלי למטה אשר סתור בן מיכאל למטה
נפתלי נחבי בן ופסי למטה גד גאואל בן מכי אלה שמות
האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא
משה להושע בן נון יהושע וישלח אתם משה לתור
את ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליתם את
ההר וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב
עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב ומה
הארץ אשר הוא ישב בה הטובה הוא אם רעה
ומה הערים אשר הוא ישב בהנה הבמחנים אם
במבצרים ומה הארץ השמנה הוא אם רזה היש
בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ
והימים ימי בכורי ענבים ויעלו ויתרו את הארץ
ממדבר צן עד רחב לבא חמת ויעלו בנגבה ויבא עד
חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון
שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים ויבאו עד נחל
אשכל ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד
וישאהו במוט בשנים ומן הרמנים ומן התאנים
למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול
אשר כרתו משם בני ישראל וישבו מתור הארץ
מקץ ארבעים יום וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן
ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה
וישיבו אתם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי
הארץ ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר
שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה אפס כי עז העם
הישב בארץ והערים בצרות גדלת מאד וגם ילדי
הענק ראינו שם עמלק יושב בארץ הנגב והחתי
והיבוסי והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על הים
ועל יד הירדן ויהם כלב את העם אל משה ויאמר
עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה והאנשים
אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי
חזק הוא ממנו ויציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל
בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה
ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה
אנשי מדות ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפלים
ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם ותשא כל העדה
ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא וילנו על
משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל
העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו
ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב
נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה
ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה
ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני
ישראל ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את